

Arrest

nr. 103 196 van 22 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn, van Bali-origine, afkomstig uit Douala. Uw vader was fon (chief) van het dorp Bali Kumbat. In februari 2007 stierf uw vader na een ziekte. De traditie wou dat u, als eerste zoon van zijn eerste vrouw, chief zou worden na zijn dood. Uw stiefmoeder (M.), de tweede vrouw van uw vader, wou echter dat haar zoon (F.), die ouder is dan u, chief zou worden. Ze maakte hierover ruzie met uw moeder. U wou ook graag zelf chief worden omdat u dingen in uw dorp wou veranderen en omdat u niet kon weigeren, aangezien uw vader dit indertijd ook probeerde, maar daarvan gek werd. U voelde zich dus ook genoodzaakt chief te worden. De ouderen (elders) en de raad (council) van het dorp kwamen niet tot een overeenkomst over wie nu chief moest worden. Uw stiefmoeder was immers rijk en had enkele ouderen kunnen overtuigen van haar gelijk. Na verloop van tijd, in 2008, begon u echter ziek te worden en begon uw arm te rotten. Uw moeder vermoedde dat

uw stiefmoeder een heks was en u ziek maakte omdat de enige manier waarop (F.) chieft kon worden was als u zou sterven. Uw moeder stapte hiervoor naar de politie maar die kon haar niet helpen omdat ze geen bewijs had dat (M.) er achter zat. U ging vervolgens van ziekenhuis naar ziekenhuis maar nergens vond men wat u mankeerde. U ging naar een traditionele dokter in Kameroen die u echter doorverwees naar een traditionele dokter in Nigeria. In april 2009 ging u dan ook naar de dokter in Nigeria. Die dokter zei dat uw stiefmoeder u inderdaad via hekserij trachtte ziek te maken en u wou doden. Hij genas u en zei u niet terug te keren naar Kameroen omdat dan uw leven in gevaar was. Na enkele maanden reisde u dan door naar Turkije met de hulp van een Nigeriaanse priester omdat het leven in Nigeria moeilijk was. U bleef enkele maanden in Turkije en reisde dan in mei 2010 door naar Griekenland, waar u begin 2011 asiel vroeg. U ontving er een voorlopige verblijfskaart maar de Griekse asielinstanties namen geen beslissing in uw aanvraag. Omdat het leven in Griekenland te moeilijk werd reisde u vervolgens door naar België waar u op 14 juni 2012 aankwam en op 15 juni 2012 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u verklaarde dat uw vader, (N.V.T.) genaamd, tot 2007 fon was van Balikumbat en dat zijn overlijden en de daaropvolgende onenigheid over zijn opvolging de oorzaak was van uw problemen (zie gehoor CGVS, p.3, 4, 6). U verklaarde ook dat uw vader fon was geworden na zijn vader, Tom Titu (zie gehoor CGVS, p.6) en dat er sinds de dood van uw vader niemand als definitieve Fon werd aangesteld maar dat er wel een tijdelijke chieft werd aangesteld (zie gehoor CGVS, p.7). U legt eveneens een document voor (reeds gedateerd in 1980, maar duidelijk opgesteld met tekstverwerking en afgedrukt in kleurenprint, wat toch revolutionair was in die tijd), waarin gesteld wordt dat mr. Njeko Vincent Tom III, in opvolging van zijn overleden vader Fon Tom Tetu II, vanaf 28 maart 1980 de nieuwe Fon van Balikumbat is. Uit het document blijkt ook dat het de dorp Balikumbat gelegen is in Ngoketungia Division. Uit diverse bronnen die door het CGVS werden geraadpleegd (zie kopieën in uw administratief dossier) blijkt echter dat op 1 september 2012 de fon van Balikumbat (gelegen in Ngoketungia Division), Doh Gah Gwanyin III, die sinds 1977 op de troon zat, overleden is. Uit de informatie blijkt ook dat intussen een nieuwe fon, Gahnnyamdi is aangesteld. Deze informatie, die bevestigd wordt in tal van bronnen, tast de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan. Aangezien geen geloof meer kan worden gehecht aan de oorzaak van uw verklaringen, namelijk de strijd om de troon in Balikumbat, kan ook geen geloof meer worden gehecht aan de gevolgen die die strijd voor u zou gehad hebben. U legt in dit kader nog een ander document voor (dd.30/6/2012) dat echter merkwaardig genoeg stelt dat (N.M.A.) (zijnde uw naam) zoon van de overleden Fon van Bali, Fon Njeko Vincent Tom, overleden is op 15 februari 2007 in het Deido District Hospital in Douala. U legt dus een document voor dat stelt dat u zelf bent overleden.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde problemen te hebben gehad met uw stiefmoeder (M.) omwille van de strijd om de troon, waarover uw verklaringen dus niet geloofwaardig zijn. U verklaart dat uw stiefmoeder u ziek maakte via hekserij en dat ze u via hekserij wil doden (zie gehoor CGVS, p.7). Op de vraag of u ooit andere problemen gehad hebt met (M.) en of u ooit ruzie hebt gemaakt met haar, antwoordt u dat u haar altijd gerespecteerd hebt (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart te menen dat uw stiefmoeder u via hekserij ziek maakte omdat men in het ziekenhuis niks kon vinden dat verkeerd was en omdat de enige die u kon genezen een traditionele dokter in Nigeria was die u bevestigde dat uw stiefmoeder u ziek maakte (zie gehoor CGVS, p.5, 7). Uit de medische documenten van het ziekenhuis in Buea die u voorlegt (dd.8/12/2008) blijkt echter dat er wel degelijk een medische oorzaak werd vastgesteld voor de problemen aan uw arm, namelijk gangreen en dat een therapie werd voorgesteld. Uw verklaringen dat men in het ziekenhuis niets vond, blijken dus niet te kloppen. Aangezien u, buiten uw ziekte, geen andere problemen met uw stiefmoeder (M.) aanhaalt en aangezien u ook verklaarde met niemand anders problemen te hebben gehad in Kameroen (zie gehoor CGVS, p.4), kan geconcludeerd worden dat u uw vrees gedood te zullen worden bij een terugkeer naar Kameroen omwille van het geschil over de troon van Balikumbat niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat betreft uw verblijf in Griekenland kan erop gewezen worden dat u verklaart in Griekenland geen problemen te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p.2) maar dat er **in uw asielaanvraag daar**

geen beslissing werd genomen en dat u enkel beschikte over een 'pink card' (zie gehoor CGVS, p.2). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u inderdaad asiel hebt aangevraagd in Griekenland op 10 januari 2011.

Wat betreft de documenten die u voorlegt in het kader van uw asielaanvraag kan het volgende worden opgemerkt : de 'letter of recommendation' (dd. 24/3/1980) en de brief van 'Bali Fon Palace' (dd.30/6/2012), werden hierboven reeds besproken, evenals de medische attesten. Het feit dat u ooit gangreen had wijzigt trouwens niets aan bovenstaande motivering. Bovendien verklaart u ondertussen genezen te zijn (zie gehoor CGVS, p.3). U legt ook een identiteitskaart van u voor (afgeleverd op 12/6/2008). Uw identiteit wordt in bovenstaande motivering echter niet in twijfel getrokken. Ook het document van de Kameroense voetbalfederatie voegt niets toe aan uw asielaanvraag. Wat betreft de identiteitskaarten van uw ouders kan worden opgemerkt dat ook de vermeldingen die daarop staan niet in twijfel worden getrokken. Immers, nergens op de kaart van uw vader staat vermeld dat hij Fon was, integendeel, dit document vermeldt als beroep 'declarant en douane'. De overlijdensakte van uw vader, die wel als beroep 'chef de village' vermeldt, stelt merkwaardig genoeg ook dat hij in Bali geboren werd, terwijl op zijn identiteitskaart vermeldt staat dat hij in Batibo werd geboren. Ook u verklaart trouwens uitdrukkelijk dat uw vader in Batibo werd geboren en niet in Bali (zie gehoor CGVS, p.6), waardoor vragen kunnen gesteld worden bij de authenticiteit van dit document. Gezien trouwens bovenstaande opmerkingen in verband met de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen kan aan het document geen bewijswaarde meer worden gehecht. Wat betreft de door u voorgelegde foto's ten slotte kan worden opgemerkt dat u hierop te zien bent ter gelegenheid van een begrafenis maar dat uit de foto's natuurlijk niet blijkt wie precies in welke omstandigheden overleden is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 2, sub c, 9, eerste lid en 10, eerste lid, sub b van Richtlijn 2004/83/CE, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij betwist de informatie van verweerder niet doch stelt dat er in Balikumbat drie 'sub-Fons' zijn. Zijn vader was Fon van de Ngonemcat-wijk, wat ook vermeld staat op diens identiteitskaart als 'chef de village'. Verzoeker betoogt dat er vier wijken zijn in Balikumbat, wijst erop dat tussen de Fon en diens 'Traditional Council' enerzijds en de bevolking anderzijds een aantal wijkverantwoordelijken ("Quarter heads") staan en stelt dat zijn vader zulke wijkverantwoordelijke was.

Omtrent het document van het ziekenhuis, voert verzoeker aan dat verweerder dit foutief vertaalde nu zijn vader, Fon Njeko Vincent Tom, op 15 februari 2007 overleed. Op de overlijdensakte van zijn vader wordt bovendien als beroep 'chef de village' vermeld en wordt tevens gesteld dat zijn vader werkte als 'declarant en douane', hetgeen eveneens op de identiteitskaart staat.

"Door uitspraken te doen zonder enige onderzoek te doen omtrent het feit dat de vader in Cameroen een fon was in de wijk Ngonemcat", schendt de commissaris-generaal volgens verzoeker de aangevoerde bepalingen.

2.2.1. Inzake de aangevoerde schending van een aantal artikelen van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat noch verzoekers verklaring dat zijn vader Fon was van Balikumbat tot diens overlijden in 2007 en nadien werd vervangen door een tijdelijke Fon, noch de inhoud van het document van 1980 waarin wordt gesteld dat verzoekers vader vanaf maart 1980 de nieuwe Fon was van Balikumbat in Ngoketunjia Division, kan worden gerijmd met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat Doh Gah Gwanyin III de Fon was van Balikumbat in de Ngoketunjia Division, dat deze persoon reeds sedert 1977 op de troon zat, dat hij op 1 september 2012 overleed en dat hij intussen werd vervangen door een nieuwe Fon, Gahnyamdi. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op fundamentele wijze aan. De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt nog verder ondermijnd doordat hij *post factum*, na te zijn geconfronteerd met de negatieve bestreden beslissing waarin wordt vastgesteld dat zijn verklaringen niet kunnen worden gerijmd met voormelde informatie, tracht zijn vader een andere en minder belangrijke functie toe te dichten. De bewering in het verzoekschrift dat zijn vader geen Fon doch slechts wijkverantwoordelijke zou zijn geweest, vindt immers geenszins steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde bij het CGVS duidelijk dat zijn vader Fon was en de Chief was van het

dorp, alsmede dat hij daarom in het paleis woonde. Tevens preciseerde hij, gevraagd van welk dorp zijn vader de chieft was: *"Bali. Er zijn er zeven Bali's. Bali Kumbat. Is om het te specificeren"* (administratief dossier, stuk 3, p.3, 6). Voorts wordt in de *"Letter of Recommendation"* die verzoeker neerlegt, nog daargelaten dat deze werd opgesteld met tekstverwerking en werd afgedrukt in kleurenprint, hetgeen voor die tijdperiode een revolutionaire werkwijze was, aangegeven dat zijn vader in 1980 zou zijn aangesteld als Fon van Balikumbat (administratief dossier, stuk 12: documenten).

De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt nog verder ondergraven doordat hij ter adstructie van zijn relaas een document neerlegt dat stelt dat hij zelf zou zijn overleden. Dat verweerder dit stuk, meer bepaald en document van het *"Bali Fon Palace"* van 30 juni 2012, verkeerd zou hebben vertaald kan niet worden aangenomen nu dit stuk wel degelijk attesteert dat verzoeker, als zoon van de voormalige Fon Njeko Vincent Tom, zou zijn overleden (administratief dossier, stuk 12: documenten).

Verzoeker laat bovendien de terechte vaststelling onverlet dat, in tegenstelling met zijn gezegden dat men in het ziekenhuis niets vond en dat hij mede daardoor dacht dat zijn stiefmoeder hem middels hekserij zou hebben ziek gemaakt, uit de door hem bijgebrachte medische documenten blijkt dat in het ziekenhuis wel degelijk een medische oorzaak werd vastgesteld voor de problemen aan zijn arm en dat hiervoor tevens een behandeling werd voorgesteld.

Daarenboven missen verzoekers verklaringen omtrent de inhoud van de overlijdensakte van zijn vader feitelijke grondslag en kan deze inhoud noch met de identiteitskaart van zijn vader noch met verzoekers verklaringen worden gerijmd, hetgeen de authenticiteitswaarde van deze overlijdensakte ondermijnt. Nog daargelaten dat de hierop vermelde leeftijd niet strookt met de vermelde geboortedatum en overlijdensdatum van zijn vader, zou blijken de neergelegde overlijdensakte verzoekers vader immers zijn geboren in Bali en als beroep 'chef de village' hebben gehad, terwijl deze volgens zijn identiteitskaart was geboren in Batibo en als beroep 'declarant en douane' had (*ibid.*). Ook verzoeker verklaarde uitdrukkelijk en spontaan: *"Mijn vader was niet geboren in Bali, maar in Batibu. Dat is het dorp ernaast"* (administratief dossier, stuk 3, p.6).

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. De overige documenten zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 12) vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, dewelke door verzoeker niet worden betwist of weerlegd, niet de teloorgegane geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS